

En europeisk klimatlag

2019/20:FPM

Miljödepartementet

2020-04-08

Dokumentbeteckning

KOM(2020) 80

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING om inrättandet av en ram för att uppnå klimatneutralitet och
om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (Europeisk klimatlag)

Sammanfattning

Förslaget syftar till att fastställa ett ramverk för att uppnå unionens gemensamma målsättningar om klimatneutralitet (nettonollutsläpp) av växthusgaser till 2050 och framsteg i klimatanpassningsarbetet. Ramverket kompletterar och bygger till stor del på medlemsstaternas rapportering av klimatinformation under Energiunionens transparensramverk. Förslaget etablerar en översynsmekanism i linje med Parisavtalets globala översyn. Genom denna mekanism ska kommissionen vart femte år med start 2023 utvärdera dels medlemsstaternas gemensamma framsteg i att nå målsättningarna, dels om unionens och de individuella medlemsstaternas åtgärder är förenliga med och tillräckliga för att nå målsättningarna. Kommissionen ges även möjligheter att vidta åtgärder om den anser att detta inte är fallet. Vidare ska kommissionen senast september 2020 se över och vid behov lämna förslag på ett skärpt utsläppsmål till 2030. Kommissionen ska senast juni 2021 bedöma hur den lagstiftning som ska bidra till att uppnå 2030-målet kan behöva ändras för att nå ett skärpt utsläppsmål och klimatneutralitetsmålet och om så lämpligt lämna förslag på detta. Kommissionen föreslås även ges befogenheter att genom delegerade akter fastställa en utsläppsbana för perioden 2030–2050 för att uppnå klimatneutralitet.

Regeringen välkomnar förslaget om en europeisk klimatlag med syfte att skapa ett långsiktigt och övergripande ramverk för klimatomställningen. Regeringen anser att EU efter 2050 bör uppnå negativa utsläpp i linje med Parisavtalets 1,5-gradersmål och att målet om nettonollutsläpp till senast 2050 också bör gälla både för EU och för varje enskild medlemsstat på

nationell nivå. EU:s klimatmål till 2030 bör skärpas till minst -55 procent och möjliggöra att EU kan höja sitt åtagande under Parisavtalet under 2020. Relevant EU-lagstiftning behöver ses över så tidigt som möjligt för att säkerställa att ett skärpt 2030-mål kan nås. Regeringen välkomnar en regelbunden utvärdering av unionens och medlemsstaternas åtgärder för att nå målet om klimatneutralitet. Klimatlagen bör säkerställa att all relevant EU-lagstiftning ses över samt att ny lagstiftning och nya åtgärder utformas för att tillse att dessa är förenliga med, och bidrar till, uppfyllandet av målet om klimatneutralitet till senast 2050 och Parisavtalets 1,5-gradersmål. Översyn av lagstiftningen ska bara kunna leda till att klimatambitionen skärps samtidigt som regelverket inte får hindra en långsiktigt ökad och hållbar produktion av bioenergi, livsmedel och fossilfria material från jord- och skogsbruket. Omställningen ska i första hand uppnås genom minskade växthusgasutsläpp inom unionen. Vidare bör återstående utsläpp i sektorer där nollutsläpp är svårast att uppnå, till exempel jordbruket, kunna kompenseras. Regeringen analyserar i vilken utsträckning negativa utsläpp kan bidra. Även verifierade utsläppsminskningar i tredjeland, i enlighet med artikel 6 i Parisavtalet, bör i viss utsträckning kunna användas som kompletterande åtgärder. Sådana åtgärder ska dock inte leda till minskade ansträngningar för att minska utsläppen. Medlemsstaterna ska fortsatt vara delaktiga i beslutsprocesserna för att skärpa EU:s klimatambition, inom ramen för EU:s ordinarie lagstiftningsförfarande. Regeringen välkomnar att kommissionen ska arbeta aktivt för att regioner, städer och civilsamhälle involveras i klimatomställningen.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Vid klimatkonventionens tjugoförsta partsmöte (COP 21) i Paris i december 2015 enades världens länder om ett nytt globalt och rättsligt bindande klimatavtal (Parisavtalet). Parisavtalet uppmanar parterna att senast 2020 ta fram långsiktiga strategier för att minska utsläppen av växthusgaser. Europaparlamentet uppmanade kommissionen i oktober 2017 att utarbeta en strategi för nollutsläpp till mitten av århundradet. 2020 är också det år då parterna för första gången ska kommunicera sina nya eller uppdaterade nationella åtaganden (NDC:er) under Parisavtalet.

I december 2019 ställde sig Europeiska rådet bakom målet att uppnå ett klimatneutralt EU till senast 2050. En medlemsstat kunde vid det tillfället inte åta sig att genomföra målet om klimatneutralitet i förhållande till den medlemsstaten och Europeiska rådet har angett att man avser att återkomma till frågan i juni 2020. Europeiska rådet slog även fast att all relevant EU-

På miljørådet den 5 mars 2020 antog EU:s miljö- och klimatministrar EU:s inlaga till långsiktig klimatstrategi under Parisavtalet. Strategin slår fast EU:s målsättning om klimatneutralitet till 2050 och bygger på Europeiska rådets slutsatser från december 2019 samt kommissionens meddelande ”*En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi*” (KOM (2018) 773) från 2018.

Den 11 december 2019 presenterade kommissionen den europeiska gröna given (KOM (2019) 640, se FaktaPM 2019/20:FPM14. Kommissionen anger att den gröna given är en ny tillväxtstrategi som syftar till att ställa om EU:s politik till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen. För att uppnå syftet krävs samordning mellan alla politikområden. Som en del av den gröna given utlovade kommissionen att inom mandatperiodens första 100 dagar presentera ett förslag till en europeisk klimatlag.

Kommissionens förslag till en europeisk klimatlag presenterades den 4 mars 2020.

1.2 Förslagets innehåll

Kommissionens förslag syftar till att fastställa ett ramverk för en oåterkallelig och gradvis minskning av växthusgasutsläpp och förbättring av upptag genom naturliga eller andra sänkor i unionen samt för att göra framsteg mot det globala anpassningsmålet, i enlighet med artikel 2 och 7 i Parisavtalet. Förordningen omfattar antropogena utsläpp och upptag genom naturliga eller andra sänkor av de växthusgaser som regleras av befintlig unionslagstiftning. Kommissionen framhåller att omställningen till klimatneutralitet kräver förändringar inom samtliga politikområden och gemensamma insatser inom alla sektorer i ekonomin och samhället.

Ramverket består av fem komponenter: (i) långsiktiga målsättningar på unionsnivå om klimatneutralitet och klimatanpassning; (ii) en översyn av EU:s klimatmål till 2030 samt relevant unionslagstiftning; (iii) inrättandet av en utsläppsbanan (i svensk översättning ”utvecklingsbana”) mot

klimatneutralitet 2050; (vi) en mekanism för översyn av framsteg mot och samstämmighet med de långsiktiga målsättningarna och eventuella åtgärder; samt (v) stärkt fokus på allmänhetens deltagande i klimatomställningen.

Förordningen kompletterar och bygger till stor del på det transparensystem som följer av Energiunionen med rapportering och bedömning av medlemsstaternas integrerade nationella energi- och klimatplaner (NECP), tvååriga lägesrapporter samt rapportering av annan klimatinformation under förordning (EU) 2018/1999 (*styrningsförordningen*) (se FaktaPM 2016/17 FPM42). För att säkerställa samstämmighet mellan rättsakterna förutses även ett antal mindre justeringar av styrningsförordningen för att inkludera hänvisningar till klimatneutralitetsmålet i alla relevanta bestämmelser.

Långsiktiga målsättningar om klimatneutralitet och klimatanpassning

Kommissionens förslag lägger fast målet om klimatneutralitet samt skapar ett ramverk för att göra framsteg mot det globala klimatanpassningsmål som fastställs i artikel 7 i Parisavtalet. EU ska senast 2050 uppnå klimatneutralitet, uttryckt som en balans mellan utsläpp och upptag av växthusgaser (nettonollutsläpp). Detta ska uppnås genom en gradvis minskning av växthusgasutsläpp och förbättrade upptag genom naturliga eller andra sankor i unionen. Utsläppsmålet omfattar alla sektorer och alla växthusgaser.

För att uppnå denna gemensamma målsättning ska såväl unionens relevanta institutioner som medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder på unionsnivå respektive nationell nivå, samtidigt som vikten av att främja rättvisa och solidaritet mellan medlemsstaterna ska beaktas. Förslaget innehåller dock inte någon ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna för att uppnå målet.

De relevanta unionsinstitutionerna samt medlemsstaterna ska även säkerställa löpande framsteg med att förbättra anpassningsförmågan, öka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringen i enlighet med artikel 7 i Parisavtalet. Förordningen ålägger medlemsstaterna att utarbeta och genomföra anpassningsstrategier och anpassningsplaner med övergripande ramverk för riskhantering. Dessa ska grunda sig på robusta referensvärden för klimat och sårbarhet samt bedömningar av framsteg.

Översyn av klimatmål till 2030 samt befintlig genomförandelagstiftning

Senast i september 2020 ska kommissionen, mot bakgrund av klimatneutralitetsmålet, se över unionens nuvarande utsläppsmål till 2030 och undersöka alternativ för ett skärpt mål på mellan 50–55 procent minskningar av växthusgasutsläpp jämfört med 1990 års nivåer. Om kommissionen finner att 2030-målet bör skärpas ska ett förslag om detta läggas fram. Senast den 30 juni 2021 ska kommissionen därefter bedöma hur den unionslagstiftning som ska bidra till att uppnå 2030-målet skulle behöva

ändras för att nå ett sådant skärpt mål och klimatneutralitetsmålet, och överväga nödvändiga åtgärder, däribland antagandet av lagstiftningsförslag.

2019/20:FPM30

Inrättandet av en utsläppsbana mot klimatneutralitet 2050

Kommissionen föreslås ges befogenheter att anta delegerade akter för att komplettera förordningen genom att fastställa en utsläppsbana med utgångspunkt i unionens 2030-mål. Detta sker som ett led i att säkerställa förutsägbarhet, skapa förtroende och åstadkomma en gradvis minskning av utsläppsminskningar över tid. Kommissionen ska senast sex månader efter varje global översyn under Parisavtalet se över utsläppsbanan.

I fastställandet av utsläppsbanan ska kommissionen beakta ett antal parametrar, däribland behovet att säkerställa miljöeffektivitet och höjd ambitionsnivå över tid, kostnadseffektivitet och energieffektivitet, konkurrenskraft hos unionens ekonomi samt bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga bevis för klimatförändringarnas utveckling och effekter. Innan kommissionen antar en delegerad akt för att revidera utsläppsbanan ska samråd ske med experter utsedda av varje medlemsstat.

Översynsmekanism för att bedöma överensstämmelse samt framstegen mot de långsiktiga målen och utsläppsbanan

För att säkerställa att unionen och medlemsstaterna gör tillräckliga framsteg i att nå de långsiktiga målsättningarna inrättas, i linje med Parisavtalets femåriga globala översynsprocess, en översynsmekanism. Genom denna ska kommissionen med start 2023 vart femte år utvärdera åtgärder, framsteg och samstämmighet med de långsiktiga målen på unionsnivå samt göra en bedömning av medlemsstaternas nationella åtgärder. Översynsmekanismen bygger på medlemsstaternas rapportering och bedömning av medlemsstaternas integrerade nationella energi- och klimatplaner (NECP), tvååriga lägesrapporter samt rapportering av annan klimatinformation enligt förordning (EU) 2018/1999 (se FaktaPM 2016/17 FPM42). Utöver information som rapporterats enligt Energiunionens regelverk ska kommissionen vid sin bedömning även beakta bland annat rapporter från Europeiska miljöbyrån och kompletterande information om miljömässiga hållbara investeringar från unionen och medlemsstaterna.

Utsläppsbanan utgör referenspunkten för kommissionens bedömning av framsteg och åtgärder för att uppnå klimatneutralitetsmålet. Kommissionen ska överlämna slutsatserna av dessa bedömningar till Rådet och Europaparlamentet i samband med rapporten om tillståndet i energiunionen.

Inom ramen för översynsmekanismen ska kommissionen bedöma och rapportera om medlemsstaternas gemensamma framsteg mot att uppnå de långsiktiga målsättningarna samt om huruvida unionens åtgärder är förenliga

med klimatneutralitetsmålet eller tillräckliga för att nå klimatanpassningsmålet. Om kommissionen finner att detta inte är fallet ska kommissionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med fördragen i samband med översynen av utsläppsbanan. Kommissionen ska även bedöma sina förslag till åtgärder mot bakgrund av klimatneutralitetsmålet och inkludera denna information i sina konsekvensanalyser.

Kommissionen ska där så är relevant även bedöma om medlemsstaternas nationella åtgärder är förenliga med uppnåendet av klimatneutralitetsmålet eller lämpliga för att säkerställa framsteg med klimatanpassning. Om kommissionen, efter att ha beaktat unionens gemensamma framsteg, finner att en medlemsstats åtgärder inte är förenliga med eller tillräckliga för att nå de långsiktiga målen kan kommissionen utfärda icke-bindande rekommendationer. Medlemsstaten ska ta vederbörlig hänsyn till dessa rekommendationer och redogöra för hur den har tagit hänsyn till dessa i den nästkommande lägesrapporten under styrningsförfordningen. Om medlemsstaten väljer att inte följa rekommendationerna ska detta motiveras skriftligen till kommissionen.

Allmänhetens deltagande i klimatomställningen

Kommissionen framhåller att medborgare och lokalsamhället spelar en viktig roll i klimatomställningen. Enligt förslaget ska kommissionen därför samverka med alla delar av samhället för att stärka deras ställning och möjligheter för att arbeta mot ett klimatneutralt och klimattåligt samhälle. Kommissionen ska underlätta en inkluderande och tillgänglig process på samhällets alla nivåer för utbyte av bästa praxis och för att identifiera åtgärder som bidrar till att uppnå förordningens målsättningar.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Regeringen analyserar fortsatt förslaget men bedömer initialt att det inte får några direkta konsekvenser för svensk lagstiftning. Detta givet att förordningen bygger på befintliga rapporteringskrav. Klimatlagen kan få en indirekt inverkan på svensk lagstiftning genom en skärpning av EU:s klimatmål och lagstiftning.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Förordningen bedöms inte ha några direkta budgetära konsekvenser för Sverige då förordningen bygger på befintliga rapporteringskrav under förordning (EU) 2018/1999.

2.1 Preliminär svensk stånpunkt

Regeringen välkomnar förslaget om en europeisk klimatlag med syfte att skapa ett långsiktigt och övergripande ramverk för omställningen till ett klimatneutralt EU till senast 2050 och för att stärka klimatanpassningsförmågan. EU ska vara ledande i den globala omställningen till klimatsmarta samhällen och genomförandet av Parisavtalet. I denna ledarroll ligger också att driva på andra länder att öka sin ambitionsnivå. Klimatlagen är även ett viktigt led i uppfyllandet av de globala hållbarhetsmålen i Agenda 2030, där mål 13 är att vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna och deras konsekvenser. Genom att anta en ambitiös klimatlag kan EU befästa sin ledande ställning i genomförandet av Parisavtalet globalt och gå mer i takt med den svenska klimatomställningen.

Regeringen välkomnar det övergripande ramverk som syftar till att säkerställa löpande framsteg med att förbättra anpassningsförmågan, öka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna i enlighet med målet om klimatanpassning i artikel 7 i Parisavtalet. Det är samtidigt viktigt att beakta klimatanpassningsarbetets nationella karaktär och behov eftersom konsekvenserna av ett förändrat klimat varierar beroende av nationella, regionala och lokala förutsättningar. Ett stärkt EU-arbete kan ge ett europeiskt mervärde och samordningsvinster, samt bidra till regeringens mål för klimatanpassning om att utveckla ett långsiktigt hållbart och robust samhälle som aktivt möter klimatförändringarna genom att minska sårbarheter och ta tillvara möjligheter.

Klimatlagen bör slå fast att EU ska nå nettonollutsläpp senast 2050 och därefter uppnå negativa utsläpp i linje med Parisavtalets 1,5-gradersmål. Regeringen anser vidare att målet om nettonollutsläpp till senast 2050 bör gälla både för EU som helhet och för varje enskild medlemsstat på nationell nivå.

Medlemsstaternas ansvar för att nå målen fordrar utöver gemensamma insatser att nationella åtgärder genomförs i samtliga medlemsstater för att nå målen. Medlemsstater som går längre än målsättningarna ska inte tvingas kompensera för sådana medlemsstater som inte lever upp till målen.

Omställningen till ett klimatneutralt och hållbart Europa måste påskyndas, omfatta alla sektorer samt genomföras på ett samhällsekonomiskt effektivt och inkluderande sätt inom ramen för långsiktigt hållbara offentliga finanser.

Omställningen ska i första hand uppnås genom minskade växthusgasutsläpp inom unionen. Vidare bör återstående utsläpp i sektorer där nollutsläpp är svårast att uppnå, till exempel jordbruket, kunna kompenseras. Regeringen analyserar i vilken utsträckning negativa utsläpp kan bidra. Enligt FN:s klimatpanels (IPCC) scenarier för de globala utsläppen kommer negativa utsläpp behövas på global nivå för att nå 1,5-gradersmålet. Även verifierade utsläppsminskningar i tredjeland, i enlighet med artikel 6 i Parisavtalet, bör i viss utsträckning kunna användas som kompletterande åtgärder. Sådana åtgärder ska dock inte leda till minskade ansträngningar för att minska utsläppen.

Regeringen anser att EU:s mål för minskningar av växthusgasutsläpp till 2030 bör skärpas till minst -55 procent jämfört med 1990 och vara i linje med Parisavtalets 1,5-gradersmål. Detta skärpta mål till 2030 bör skrivas in i klimatlagen. En sådan skärpning bör möjliggöra att EU kan höja sitt åtagande under Parisavtalet under 2020.

Regeringen välkomnar en regelbunden utvärdering av unionens och medlemsstaternas åtgärder för att nå målet om klimatneutralitet. Klimatlagen bör reflektera Parisavtalets princip om att varje översyn ska innebära en ökad ambitionsnivå jämfört med den föregående. Översyn av lagstiftningen ska bara kunna leda till att klimatambitionen skärps, samtidigt som regelverket inte får hindra en långsiktigt ökad och hållbar produktion av bioenergi, livsmedel och fossilfria material från jord- och skogsbruket.

Klimatlagen bör säkerställa att all relevant EU-lagstiftning ses över samt att ny lagstiftning och nya åtgärder utformas för att tillse att dessa är förenliga med, och bidrar till, uppfyllandet av målet om klimatneutralitet till senast 2050 och Parisavtalets 1,5-gradersmål.

Den EU-lagstiftning som är relevant för att nå ett skärpt 2030-mål behöver ses över så tidigt som möjligt för att säkerställa att ett skärpt mål kan nås. Bland annat behöver lagstiftningen i klimatramverket till 2030 skärpas, framför allt EU:s system för handel med utsläppsrätter och ansvarsfördelningsförfordningen. Regeringen välkomnar att kommissionen enligt förslaget senast i juni 2021 ska genomföra en sådan översyn och föreslå nödvändiga lagändringar.

Regeringen noterar kommissionens förslag att genom delegerade akter fastställa en gradvis skärpt utsläppsbana mot klimatneutralitet 2050.

Regeringen välkomnar diskussioner om och en vidare analys av hur EU:s beslutsprocesser för skärpt klimatambition kan göras mer effektiv och anpassas till Parisavtalets femåriga ambitionscykler men anser att medlemsstaterna fortsatt bör vara delaktiga i avgörande beslut som rör utsläppsminskningar inom ramen för EU:s ordinarie lagstiftningsförfarande.

Regeringen välkomnar att kommissionen ska arbeta aktivt för att regioner, städer och civilsamhälle ska involveras mer i klimatomställningen.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Europeiska rådet antog i december 2019 målet om klimatneutralitet till 2050 samt att all relevant EU-lagstiftning och politik måste vara förenlig med och bidra till uppfyllandet av klimatneutralitetsmålet.

Under miljørådsmötet den 5 mars välkomnade flertalet medlemsstater initiativet till att anta en europeisk klimatlag men det råder inledningsvis delade åsikter rörande förslaget innehåll. Ett antal medlemsstater har uttryckt sig positiva till att inkludera ett skärpt 2030-mål om -55 procent i klimatlagen medan andra medlemsstater framhåller att diskussioner om ett skärpt 2030-mål inte bör inledas innan kommissionen presenterat sin konsekvensanalys för en sådan skärpning, samt att ett skärpt mål måste antas av Europeiska rådet. Det råder även delade meningar huruvida målet om klimatneutralitet endast ska gälla EU som helhet eller även för de enskilda medlemsstaterna. Ett antal medlemsstater har även uttryckt sig kritiska till kommissionens förslag att genom delegerade akter inrätta en utsläppsbana mot klimatneutralitet.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Kommissionen har sedan tidigare uttryckt sitt stöd för ett långsiktigt mål om klimatneutralitet till 2050 samt att kommissionen avser lägga fram en konsekvensanalys för ett skärpt 2030-mål om -50 till -55 procent.

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2020 efterlyser bland annat en ambitiös klimatlag med ett rättsligt bindande inhemskt mål för uppnående av netto-nollutsläpp av växthusgaser senast 2050 vilket omfattar hela ekonomin, liksom mellanliggande EU-mål för 2030 och 2040 som ska fastställas som en del av lagen senast vid tidpunkten för dess antagande av medlagstiftarna. Resolutionen understryker även att klimatlagen måste återspegla den bästa tillgängliga vetenskapen och bör hållas uppdaterad i linje med utvecklingen av EU:s rättsliga ram och Parisavtalets översynscykel. Vidare efterlyses en skärpning av EU:s 2030-mål till 55 procent och kommissionen uppmanas kraftfullt att lägga fram ett sådant

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Under remitteringen av kommissionens meddelande ”*En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi*” (COM (2018) 773) som innehöll en konsekvensanalys av att uppnå klimatneutralitet till 2050 inhämtades synpunkter från ett stort antal myndigheter och samhällsaktörer. Sammantaget noterades ett starkt stöd för ambitionen att uppnå klimatneutralitet till 2050.

Förslaget om en europeisk klimatlag avses inte remitteras.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet efter ordinarie lagstiftningsförfarande med Europaparlamentet enligt artikel 294 EUF-fördraget.

Regeringen analyserar fortsatt om förslaget att ge kommissionen befogenhet att genom delegerade akter komplettera förordningen för att inrätta en utsläppsbana är förenligt med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller om förslaget innehåller väsentliga element som unionslagstiftaren bör hantera inom ramen för EU:s ordinarie lagstiftningsförfarande.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Kommissionen anger att klimatförändringarna till sin natur är en gränsöverskridande utmaning som inte kan lösas genom enbart nationella eller lokala åtgärder och att åtgärder på EU-nivå därav är motiverade av subsidiaritets-skäl. Därtill anser kommissionen även att förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att bygga upp en ram för att nå klimatneutralitet. Kommissionen pekar också på att klimatanpassningspolitik på EU-nivå gör det möjligt att integrera anpassningsåtgärder i nyckelsektorer, på olika styrnivåer och i EU:s olika politikområden.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget behandlas nu i rådsarbetsgruppen för miljöfrågor (WPE) under 2020. Den första arbetsgruppen ägde rum den 13 mars 2020.

4.2 Fackuttryck/termer

Antropogena utsläpp

Utsläpp som är orsakade av människor, i motsats till utsläpp som uppstår i naturen utan mänsklig påverkan.

Den gröna given

Den 11 december 2019 presenterade kommissionen meddelandet om den europeiska gröna given (se FaktaPM 2019/20:FPM14). Syftet med den gröna given är att ställa om EU:s politik till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi med nettonollutsläpp 2050 och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen. Den ska också skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Meddelandet är en första färdplan för de centrala politiska strategier och åtgärder som krävs för att den europeiska gröna given ska bli verklighet. En rad lagstiftningsförslag och strategier kommer att följa de närmaste åren.